

Bohoslužba – 9. január 2022

Vdych: „Dobré je chváliť Hospodina, ospevovať tvoje meno, Najvyšší; hneď zrána hlásať твою milosť a твою vernosť v noci hudbou na desaťstrunovej lutne, na harfe za zvuku citary. Potešil si ma, Hospodin, svojimi skutkami; plesám nad dielami твоjich rúk. Aké veľkolepé sú tvoje diela, Hospodin, aké nesmierne hlboké tvoje myšlienky!“ **Amen** (Ž 92,2-6)

Pieseň: č. 597,1 – Z temna noci nový deň zas svitá...

Vzdych: „Tí, čo sú zasadení v dome Hospodina, budú prekviatať na nádvoriach nášho Boha. ¹⁵ Aj v šedinách prinesú plody, zostanú svieži a čerství, ¹⁶ aby hlásali, že Hospodin je priamy, je mojou skalou, neprávosti v ňom niet“. **Amen** (Ž 92,14-16)

Suma ev.:

Pieseň: č. 597,4-7 – Predivné sú, Pane, cesty Tvoje...

Vzdych: „Podťe, skloňme sa, v úcte sa pokloňme, pokľaknime pred Hospodinom, svojim Tvorcom. Ved' on je náš Boh, my sme ľud jeho pastvy, ovce, čo jeho ruka vedie. Kiežby ste dnes počuli jeho hlas...“ **Amen** (Ž 105,6-7)

Mt 6,9-13 – O modlitbe. Pánova modlitba

⁵ Keď sa modlíte, nebuďte ako pokrytci. Tí pri modlitbe radi stoja v synagógach a na rohoch námestí, aby urobili na ľudí dojem. Amen, hovorím vám: Už majú svoju odmenu. ⁶ Ale keď sa ty modlíš, vojdí do svojej komôrky, zavri za sebou dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti. A tvoj Otec, ktorý vidí aj to, čo je skryté, ti odplatí. ⁷ Pri modlitbe nehovorte priveľa ako pohania, ktorí si myslia, že budú vypočutí pre svoju mnohovravnosť. ⁸ Nenapodobňujte ich teda! Ved' váš Otec vie, čo potrebujete, skôr ako ho prosíte. ⁹ Vy sa teda modlite takto: Otče náš, ktorý si na nebesiach, posväť sa meno tvoje, ¹⁰ príď kráľovstvo tvoje, buď vôľa tvoja ako v nebi, tak i na zemi. ¹¹ Chlieb náš každodenný daj nám dnes ¹² a odpusť nám naše viny, ako i my odpúšťame svojim vinníkom. ¹³ A neuved' nás do pokušenia, ale zbav nás zlého. lebo tvoje je kráľovstvo i moc i sláva na veky. Amen.

Modlime sa:

Ďakujeme Ti, Pane náš, za tento nový rok, za dnešný deň a za možnosť stretnúť sa s Tebou v Tvojom slove. Lebo Ty nie si nemý, ale ešte stále sa k nám prihováraš. Ďakujeme, že si k nám trpezlivý, i keď sa často stáva, že my sa obrátíme na Teba a začíname Ťa hľadať až vtedy, keď sme všetky ostatné možnosti vyčerpali. Pane Ježišu Kriste, ďakujeme, že si ten najdrahší priateľ, akého môžeme mať. Je nám dobré vedieť, že sa Ti môžeme zveriť so všetkým, čo nás trápi, znekludňuje, že môžeme sa spoľahnúť na Tvoju vernosť.

Tak prichádzame k Tebe v toto ráno, aby sme si vyprosovali kajúceho ducha, pokorné srdce a ochotu prijať Tvoju vôľu, Tvoje vedenie pre naše rozhodnutia, zápasy aj službu. Daj, aby nás Tvoje slovo usmernilo a viedlo k správne mu pochopeniu toho daru, že môžeme byť počas modlitieb v obecenstve s Tebou a prežívať Tvoju prítomnosť. Ďakujeme za Tvoje dary, ktorými obohacuješ náš telesný i duchovný život. Daj, aby sme mohli objaviť bohatstvo, ktoré sa skrýva v modlitbe a prosíme, uč

nás modliť sa tak, aby to bolo Tebe milé a aby to aj nás obohacovalo. Pre Tvoje milosrdenstvo Ťa prosíme, vypočuj nás. *Amen*

Pieseň: č. 578 – *Ó, najdrahší priateľ, Ježiš...*

„Neprestajne sa modlite.“ (1Tes 5,17)

Milí Bratia a milé Sestry,

Jedným zo základných pilierov života vo viere je modlitba. Dnes nás Pán Ježiš vychováva práve k tomu, aby sme vedeli a mali správny vzťah k tejto výsade, že sa smieme a môžeme modliť. Totiž modlitba – ako zvykneme hovoriť – je často našou jedinou možnosťou a je zbraňou v našich rukách počas našich duchovných zápasov alebo prežívania našej bezmocnosti. Preto je dobré, ak v nej vidíme Boží dar, ktorým nás zapája do obecnstva so sebou.

Pán Ježiš Kristus tu v *Kázni na hore* dal svojim nasledovníkom akési základné učenie o modlitbe; ako sa nemodliť a ako sa správne modliť. Ako sme počuli, varoval ich pred dvomi nesprávnymi prístupmi k modlitbe. **Jeden** bol farizejský, pokrytecký prístup. Modlitba farizejov bola pokrytecká preto, lebo nebola adresovaná Bohu, ale ľuďom, aby získala ich obdiv; išlo o to, urobiť dojem. V takom prípade to bolo jedno veľké divadlo, zneužívanie modlitby na pomýlenie ľudí a pre vlastnú slávu. Kdeže zbožnosť, úcta či vlastná duchovná potreba!

Pán Ježiš svojim učeníkom odporúča iný spôsob modlitby: *vojdi do svojej komôrky, zavri za sebou dvere a modli sa k svojmu Otcovi, ktorý je v skrytosti*. Lebo skutočná modlitba je taká súkromná, intímna záležitosť, ktorá nepatrí pred oči a uši hocikoho, a tiež preto, že takto v tichosti srdca sa človek nemodlí, aby svojho Boha ohúrnil, ale preto, lebo prežíva svoju odkázanosť a váži si možnosť, že sa Mu môže zveriť so všetkým, s čím zápasí.

Druhý spôsob nesprávnej modlitby je pohanský prístup. Pohanovia si chceli u svojich božstvách vybaviť a dosiahnuť svoju vôľu tak, že ich chceli unaviť a vyčerpať svojou mnohovravnosťou. Hospodin však nie je odkázaný na naše prednášky ani kopy zbytočných slov; veď nás pozná a vie o nás všetko. A samozrejme nie je manipulovateľný, že by Ho mohol človek ovplyvniť svojím vytrvalým naliehaním. Ak už má človek falošnú predstavu o Bohu, ku ktorému sa modlí, ako môže dostať od neho pravú odpoveď?

Pán Ježiš preto svojich učeníkov varuje, aby nemali modlitbu ako taký svojvoľne použiteľný nástroj, ktorým by chceli prinútiť Boha, aby im vyhovel. Modlitbu síce je možno nazvať nástrojom, ale v tom zmysle, že nás vie pozdvihnúť a dostať do Božej prítomnosti, v prípade, že k nej máme správny prístup. Vtedy, keď sme si vedomí svojej nehodnosti, odkázanosti a tej výsady, že predsa máme otvorenú možnosť byť s nebeským Otcom v spoločenstve, ako dieťa so svojím rodičom.

Bratia a Sestry, treba však spomenúť, že tieto scestné spôsoby modlitby neboli pokúšaním len pre vtedajších učeníkov Pána Ježiša, ale pokúšajú dodnes. Preto je

dobré, ak sa pozrieme do seba, či sa neocitáme v situácii, že sme si ani nevšimli, že sme im podľahli. Či nám nejde niekedy viacej o to, čo si o nás myslia ľudia, ako si priznať, že pred Pánom sa nemáme na čo odvolávať? A či sa nestáva, že tvrdohlavo a násilnícky sa dožadujeme niečoho, bez pokory a poníženia sa? Či nevykladáme a nevysvetľujeme niekedy situáciu, v ktorej sa modlíme, ako keby o nás Pán nevedel? Hľadajme cestu stíšenia sa, aby nás modlitba skutočne pozdvihla do obecnstva s naším nebeským Otcom, aby sme dostali iný pohľad na veci, na celý život.

Po krátkom zhrnutí toho, ako a pred čím varuje Pán Ježiš svojich, vidíme, že im dal aj usmernenie, keď ich učil modliť sa. „*Vy sa teda modlite takto*“ – týmito slovami uvádza tzv. *Otče náš*, alebo *modlitbu Pánovu*, ako ju nazývame. Totiž aj v modlitbe treba hľadať Božiu vôľu, to, čo je Mu milé a nie o čom si myslíme, že sa Mu môže páčiť. Pán Ježiš, ktorého často mohli vidieť aj počuť Jeho učeníci modliť sa, im dáva nielen teoretické poznatky ohľadom modlitby, ale im bol aj príkladom, ako úprimne, pokorne a zo srdca sa zhováral so svojim nebeským Otcom. Totiž to obecnstvo s Ním je práve v tom, že Jeho dieťa môže s detinskou dôverou a úprimnosťou predostrieť svojmu Otcovi všetko bez falošnosti a pretvarovania sa.

„*Vy sa teda modlite takto*“ – pozorne si všimajme tieto slová. Totiž Pán Ježiš tu nedáva svojim do úst modlitbu, ktorú sa majú stále modlievať – to by bolo nekonečné opakovanie tých istých slov a viet. Ako by to vyzeralo, keby sa dieťa takto zhováralo so svojim otcom, že by mu opakovalo stále tie isté naučené vety, alebo by mu ich čítalo – aký by to bol rozhovor? Zrejme, kvôli tomu by sa rozpadol celý ich vzťah. Ani Pán Ježiš to tak nemyslí, že by modlitebný život veriaceho sa rovnal opakovaniu jednej naučenej modlitby (alebo aj viacerých).

On totiž nehovorí „*toto sa modlite*“, ale „*takto sa modlite*“. Tu je základný rozdiel, teda táto modlitba nie je akýmsi liturgickým, obradným elementom nášho života, ale **vzorom či návodom, ako sa máme modliť: ako** máme Boha osloviť, uvedomiť si, s kým sme v spojení, vidieť Jeho svätosť, moc a slávu – pri tom svoju maličkosť a odkázanosť. Uvedomiť si, že napriek tomuto rozdielu, On nám dovolí prichádzať k Nemu – a v Jeho blízkosti sa scvrknú lajstrá našich požiadaviek na minimum, pretože sa všetko prehodnotí. Je dobré vedieť, ako sa modliť, aby modlitba bola ozajstná, aby nám bola zdrojom skúseností s Bohom a zdrojom sily.

Bratia a Sestry, nakoniec sa dostávame k nášmu základnému veršu, ktorý hovorí práve o tejto blízkosti a pobudnutí v Božej prítomnosti: „***Neprestajne sa modlite***“. Aby sme dobre pochopili, nejde tu o to, že človek má všetko odložiť bokom a len a len sa modliť – skutočne by to bolo recitovanie modlitieb. To *neprestajne* odkazuje na zotrvanie v Božej prítomnosti, v obecnstve s Ním. V pohotovosti prehovorí k Nemu a tiež prijať Jeho oslovenie. Byť a zotrvať v stave osloviteľnosti od Neho a v schopnosti Ho oslovovať a prehovoríť k Nemu. Čiže s Ním prediskutovať všetko, čo nás v živote stretne, mať Ho pri sebe, resp. zostať pri Ňom, v spojení či kontakte s Ním.

Kiež by bol náš modlitebný život taký, že by sme sa neodoberali od Neho! Žiaľ, často len naše problémy a otázky nás ženu k Nemu, alebo naše trápenia a starosti nás nútia k modlitbám. Nakoniec, aj to je dobré, že ich máme, i keď nás netešia, lebo inakšie by sme sa vonkoncom dobre obišli bez Božej prítomnosti a vystačili by sme si sami. Zahanbuje nás v tejto veci starozákonný Jób, ako úžasný modlitebník – napriek tomu, že bol bohatý, úspešný, zdravý a nebolo ho treba prinucovať k modlitbám nejakými problémami. Nie vtedy sa začal modlievať, keď ho postihlo to množstvo nešťastia. Tak by bolo ideálne, keby sme sa pred Pánom skláňali na modlitbách celým svojím životom: *Neprestajne sa modlite.*

Isteže sme pokúšateľní, naša snaha, naše sily na to nestačia. Je to dobré preto, lebo inakšie by sme mohli spyšnieť pre svoj „výkon“. A takto nám zostáva povzbudenie, o tom, že naše medzere vyplní, našu nedokonalosť napraví Božia milosť. V knihe Zjavenia (8,3-4) čítame povzbudenie: „*Prišiel aj iný anjel a postavil sa pred oltár so zlatou kadidelnicou. Dostal mnoho kadidla, aby ho pridal k modlitbám všetkých svätých na zlatý oltár, ktorý je pred trónom. Dym z kadidla s modlitbami svätých vystupoval z ruky anjela pred Boha*“. Čiže napriek všetkej nedokonalosti naše modlitby dôjdu ta, kam sú adresované, pretože čo z nich chýba, dobrá vôňa, sila, to všetko On sám pridá a doplní k nim, aby mohli vystúpiť pred Boha. Nemáme žiadnu výhovorku, ale sa horlivo rozhodnime pre odovzdanejší modlitebný život a tak sa neprestajne modlime. *Amen*

Modlitba:

Pane Ježišu, vyznávame Ti, že sa nevieme správne modliť, falošne chápeme modlitbu, keď ju pokladáme za nástroj získania niečoho. Odpusť, že zabúdame: ich adresátom si Ty, a Tvoja osoba nás má zaujímať, lebo sa chceš s nami dostať do kontaktu a zostať s nami v obecenstve. Odpusť, keď podľahneme pokušeniu modliť sa na spôsob farizejov či pohanov, kedy je to odriekanie modlitby bez viery a lásky k Tebe. Odpusť za prázdne slová, aj naše mlčanie.

Prosíme preto, uč aj nás správne veriť, správne sa modliť a hľadať vždy svojho nebeského Otca, ktorý je hoden našej dôvery. Vieme, že naše modlitby sú nedokonalé, veď ich riadia naše city, túžby a myšlienky. A sami osebe nie sú hodné vypočutia. Ale prosíme o tú pridanú hodnotu, o tú dobrú vôňu, ktorá im pomôže dôjsť pred Tvoju tvár a nájsť u Teba milosť. Veď Ty si láskavý a skloníš sa k modlitbe opustených, nepohrdneš ich modlitbou. Ďakujeme, že pre Tvoju milosť sa naše modlitby môžu dostať pred Teba. Kiež by boli Tebe milé ako kadidlo, a naše zdvihnuté, po Tebe túžiace ruky by boli voľné k prevzatiu Tvojich darov. Pane Ježišu, pomôž nám vytrvať na modlitbách, aby sme sa ustavične modlili a tak zostávali v nepretržitom kontakte s Tebou, naším Pánom.

Prihovárame sa teraz za Tvoj veriaci ľud, aby svojím životom svedčil verne o Tebe. Obnov vieru tých, ktorí sa zastavili niekde po ceste, povzbud' skleslých, potešuj zarmútených. Prosíme, slovo Tvoje nech pôsobí blahodarne tam, kde ho príjmu, dávaj Ducha pokánia, dar odpustenia a silu do nového života s Tebou pre tých, ktorí Ti

povedia svoje áno. Tak nás uť veriť, modliť sa, prosiť a čakať Tvoj príchod. Pre Tvoje meno prosíme, vypočuj nás. *Amen*

Otče náš...

Požehnanie...

Pieseň: č. 582 – *Veriť ma uť Pane, prosiť ma uť...*